

**Srdan Kovačević** hrvatski je redatelj i snimatelj, koji radi i kao direktor fotografije, rođen 1982. godine u Zagrebu. Od 2000. godine radi kao snimatelj na različitim nezavisnim regionalnim filmskim i televizijskim produkcijama, među kojima su Fade In, Pro.ba, Drugi plan, Factum i Restart. Godine 2009. završio je diplomski studij snimanja na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Kao snimatelj i kameraman sudjelovao je u nastanku brojnih dokumentarnih filmova, među kojima su Kinofil (2010.), Goli (2014.) i Dani ludila (2018.). Njegov redateljski dugometražni prvijenac Tvornice radnicima (2021.) bavi se radničkim preuzimanjem i upravljanjem Tvornicom alatnih strojeva ITAS u Ivancu te borbom radnika za očuvanje proizvodnje i svojih radnih mjesta. Film prati posljedice radničkog preuzimanja tvornice i pitanje može li radničko upravljanje opstati u uvjetima suvremenog kapitalizma. Kovačevićev drugi dugometražni dokumentarni film Ono što treba činiti (2025.) prati rad Radničkog savjetovišta (Delavska svetovalnica) u Ljubljani i troje njegovih ključnih aktera koji pružaju pomoć obespravljenim radnicima. Posebna je pažnja posvećena položaju migrantskih radnika, njihovim radnim pravima, eksploataciji, neisplati plaća i nesigurnim uvjetima rada. Film je imao svjetsku premijeru u međunarodnom natjecanju DOK Leipziga 2025., gdje je osvojio Nagradu žirija. Nakon toga prikazan je na nizu međunarodnih festivala te je osvojio i druge nagrade, među kojima Grand Prix na Beldocsu i Grand Prix na Festivalu dokumentarnog filma u Ljubljani. Kovačevićev autorski rad pretežno je usmjeren na društvene teme, radnička prava, sindikalno organiziranje, rad i mogućnosti kolektivnog djelovanja. Živi i radi u Zagrebu.

**Andreja Kulunčić** hrvatska umjetnica i aktivistica. Diplomirala je na Fakultetu primijenjenih umjetnosti i dizajna u Beogradu, odsjek kiparstva te nastavlja studij na Akademiji likovnih umjetnosti u Budimpešti. Umjetnost shvaća kao istraživanje, pri čemu istraživački rezultati više nisu primarni, već su jedna od sastavnica, podloga na kojoj se odvija umjetnička produkcija. Često zahtijeva od publike aktivnu suradnju i “dovršavanje” djela. Transdisciplinarni pristup u kojem se specifične umjetničke vještine nadopunjuju komplementarnim vještinama iz drugih područja važan je element njezine umjetničke prakse, čiji radovi gotovo redovito nastaju u suradnji sa sociolozima/ sociologinjama, antropolozima/ antropologinjama, psiholozima/ psihologinjama, dizajnerima/ dizajnericama, programerima/ programerkama itd. U svojim se radovima osvrće na neke od simptoma suvremenog društva, od ksenofobije do depresije, s posebnim naglaskom na goruće probleme tranzicijskih i posttranzicijskih sredina. Galeriju često pretvara u prostor za radionicu i učenje, svojevrstni društveni laboratorij čiji se rezultati osjećaju u svakodnevnom životu. Djelujući na rubnim područjima i fokusirajući svoju kritiku na središnje vrijednosti imaginarnih institucija globalizirajućih društava i njima uvjetovanih podjela, njezina umjetnička produkcija sugerira sposobnost umjetnosti da ponudi polemičke temelje za promišljanje i rastvaranje određenih institucionalnih oblika i građenje novih. Njezin rad je predstavljen na izložbama, uključujući: Documenta11 (Kassel), Manifesta4 (Frankfurt), 8. Istanbul Biennial (Istanbul), Liverpool Biennial04 (Liverpool), 10. Trijenale Indije (New Delhi). Na skupnim izložbama u muzejima uključujući: Whitney Museum of American Art (New York), PS1 (New York), Walker Art Centre (Minneapolis), MUAC (Mexico City), Palais de Tokyo (Pariz), Kumu Art Museum (Tallin), MSU (Zagreb), +MSUM (Ljubljana), Zacheta National Gallery (Varšava), Garage Museum (Moskva), Lentos kunstmuseum (Linz), Museum of Modern Art (Saint-Etienne), Ludwig Museum (Budimpešta) i brojnim drugima.

**Matija Kralj Štefanić** vizualni je umjetnik, fotograf i režiser koji je diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, na odsjeku kiparstva 2009. te animiranog filma i novih medija 2015. godine. Mirovne studije pri Centru za mirovne studije završava 2025. godine. Njegov rad usmjeren je na društveno angažirane prakse, s fokusom na teme marginaliziranih zajednica te konfliktnih i postkonfliktnih zona. Te sadržaje prenosi kroz različite medije - umjetničke instalacije, dokumentarni film i fotografiju, ali i kroz plesne predstave, rad u društvenim pokretima te konferencijskim i performativnim predavanjima. Vjeruje da su umjetnost, edukacija i novinarstvo ključni alati u borbi protiv dezinformacija i polarizacije društva te gradi strategije koje se temelje na kontekstualizaciji kroz umjetnost, edukaciji za kritičko mišljenje, interdisciplinarnoj suradnji i osloncu na lokalne priče. Unazad deset godina sudjeluje kao stručni suradnik iz polja vizualnih medija na projektu “Pazi što jedeš Laboratorij” (FFZG, UNIZD, Etnografski muzej u Zagrebu), gdje vodi radionice za studente vezane uz vizualne prakse, tehnike snimanja i dokumentiranja. Od 2015. godine intenzivno prati i bilježi procese migracija na tzv. Balkanskoj ruti, sve do tursko-sirijske granice, kao i španjolski “hot spot” na afričkom kontinentu, u enklavi Ceuta. U suradnji s arhitekticom i kustosicom Anom Danom Beroš sudjeluje u istraživačkom projektu Geotrauma (Geozoe), kroz koji obrađuju i arhiviraju materijale nastale u Beogradu (2015.), Dobovi (2015.), Mardinu (2017.), sjevernoj Grčkoj (2016.–2018.), na otoku Lesbosu (2017.–2018.), u Ceuti (2018.) u Velikoj Kladuši (2018.– 2019.) te u Gorskom Kotaru (2018.), Zagrebu, Rijeci, Ogulinu i okolici (2022.)

**Ana Dana Beroš** arhitektica i kustosica koja djeluje na sjecištu kritičke prostorne prakse, umjetničkog istraživanja, dokumentarnog filma i eksperimentalnog izdavaštva. U dugogodišnjem radu s Matijom Kraljem Štefanićem istražuje migracije, režime granica i političku proizvodnju teritorija, razvijajući kroz film i transmedijske arhive oblike dokumentiranja i svjedočenja koji dovode u pitanje ustaljene načine reprezentacije. Njihovi zajednički projekti Geotrauma i TROGLAS – Priče u pokretu polaze od iskustava ljudi koji prelaze, žive na ili bivaju zaustavljeni granicama, otvarajući prostor za drukčije čitanje europske teritorijalnosti, njezinih infrastruktura i oblika nasilja. Njezin autorski kustosko-istraživački projekt Intermundia, posvećen trans- i intraeuropskim migracijama i graničnim krajolicima, bio je finalist međunarodne nagrade Wheelwright Prize Harvard Graduate School of Design, a 2014. dobio je Posebno priznanje na XIV. Venecijanskom bijenalu arhitekture. U novijem kolektivnom istraživanju, objedinjenom u publikaciji Planet Krvavica, napušteno dječje lječilište na Jadranu postaje polazište za promišljanje kolektivnog sjećanja, nesavršene brige i arhitekture koja ne završava svojim napuštanjem, nego nastavlja proizvoditi odnose, znanja i dosad nezamislive budućnosti. Trenutno je istraživačica na Institutu za arhitekturu i oblikovanje pri Tehničkom sveučilištu u Beču, gdje kustoski razvija umjetničko-istraživački projekt Komuna Maro, posvećen morskim zajednicama, pomorskim infrastrukturama i oblicima zajedničkog života na sjevernom Jadranu.

**Nikolina Rafaj** završila je studij dramaturgije izvedbe na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu te preddiplomski studij antropologije i etnologije i kulturne antropologije na Filozofskom Fakultetu. Studira na doktorskom studiju znanosti o književnosti, teatrologije i

dramatologije, filmologije, muzikologije i studija kulture na Filozofskom Fakultetu u Zagrebu. Profesionalno djeluje kao dramaturginja i dramska spisateljica od 2018. godine, ostvarivši suradnje s brojnim kazalištima, plesnim kao i nezavisnim umjetničkim organizacijama. Kao dramaturginja sudjelovala je u više od četrdeset kazališnih, plesnih, opernih i interdisciplinarnih projekata, a kao autorica potpisuje dramske tekstove, dramatizacije, libreta i autorske predstave. Kontinuirano osmišljava i vodi radionice, umjetničko-istraživačke i edukativne programe posvećene suvremenom dramskom pismu, dramaturgiji, dokumentarnoj radiodrami i interdisciplinarnim umjetničkim praksama, surađujući s profesionalnim umjetnicima, učenicima, studentima i osobama oštećena vida. Članica je Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika (HZSU) od 2021. godine. Djeluje i kao programska koordinatorica, umjetnička voditeljica, selektorica i članica stručnih žirija na području izvedbenih umjetnosti te sudjeluje u radu strukovnih tijela i kazališnih vijeća. Od akademske godine 2024./2025. vanjska je suradnica na Odsjeku dramaturgije Akademije dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, gdje sudjeluje u izvođenju nastave na kolegijima iz područja dramaturgije.